

До свята

І щоб дуби шуміли в високості, й нащадки милувались ніжним проліском

Ось такими є одні із завдань, покладених перед доглядальниками лісу – лісничими, бережливими господарями й водночас зберігачами зеленого багатства землі. Люди шанованої віддавна професії у неділю відзначатимуть своє професійне свято. Напередодні Дня працівників лісу ми побували у Колиндянському лісництві ДП «Чортківське лісове господарство», де господарем ось уже два десятиліття Володимир Романович ЧЕГУС (на фото).

Його дуби, посаджені у перший рік роботи, уже сягають вершинами неба – образно, звичайно, та все ж, за двадцять років ці дерева досягли чотириметрової висоти. Висаджував їх молодий лісничий Колиндянського лісництва Володимир Чегус на ділянці Дача Лосяч, квартал № 73. «Про перші паростки, вирощені й посаджені власноруч, – зауважує наш співрозмовник, – не забувається, як про дітей». Їх, отих квітів життя, у нашого героя троє підрастає: донечки-однолітки Оля й Василя та синочок Тарасик. Діти ще школяріки, навчаються в Колиндянській ЗОШ I – III ст., тому ні самі молоді люди, ні пан Володимир з дружиною Романією Володимирівною, котра, до речі, теж трудиться у нашому лісгоспі – бухгалтером, ще не визначилися щодо

їх майбутнього: чи будуть продовжувати справу, розпочату батьком. А вартувало б переїздити його накопичений за роки праці досвід, бо й колеги цінують, й начальство до думки найстаршого серед лісничих прислухається. От цього року саме Володимира Романовича було представлено до нагороди від Державного агентства лісових ресурсів України, із чим ми, газетярі, його теж вітаємо.

Щонайперше побували, за порадою господаря, на лісовій ділянці, де у даний час «найсспекотніше», – біля с. Озеряни Борщівського району, бо треба сказати, ввірене йому лісництво площею 3554 га розкинулося по трьох районах – Борщівському, Гусятинському й нашому.

(Закінчення на 6-й стор.)

Завтра – День фармацевтичного працівника

Шановні друзі!

Щиро вітаємо вас із професійним святом! Важливою і значущою є ваша повсякденна, гуманна місія – забезпечувати людей ліками.

Ваш професіоналізм, вміння знаходити оптимальні рішення повертають людям здоров'я, додають впевненості у власних силах та віри в життя.

Переконані, що ваша відданість справі, фаховий досвід, глибокі знання і динамізм завжди поєднуються із щирим співчуттям до людей, милосердям та благодійністю у кращих гуманітарних традиціях.

Зичимо вам усіляких гараздів, здійснення заповітних мрій, оптимізму, нових звершень і нових перемог.

Нехай життя дарує вам спокій та добробут, тепло і щастя в домівках!

17 вересня – День працівників цивільного захисту

Щиро вітаємо усіх рятувальників, працівників цивільного захисту та пожежної охорони району з професійним святом – Днем рятувальника! Відзначення вашого професійного свята є державним визнанням неоціненного внеску людей цих мужніх професій – людей сильних духом, котрі з честю забезпечують надійний захист національного багатства, життя людей від вогню та стихії. Цілодобово підтримують постійну бойову готовність до боротьби з незваним лихом і завжди готові якнайшвидше допомогти тим, хто найбільше потребує невідкладної допомоги.

Дозвольте напередодні цього святкового дня побажати усім вам міцного здоров'я, всіляких гараздів та побільше життєвих благ і якомога менше тривожних викликів. Нехай мир і злагода панують у ваших домівках, а Господь Бог оберігає вас від усіх негараздів.

Зі святом вас!

Голова районної держадміністрації
Я.СТЕЦЬ

Голова районної ради
В.ЗАЛІЩУК

ІВАН СТОЙКО

Ми об'єдналися заради України!

ОБ'ЄДНАНА ОПОЗИЦІЯ

ВО БАТЬКІВЩИНА **СВОБОДА**

ЄДИНИЙ КАНДИДАТ ВІД ОБ'ЄДНАНОЇ ОПОЗИЦІЇ ПО ВИБОРЧОМУ ОКРУГУ № 167

Шановні працівники та ветерани лісового господарства України!

Вітаємо вас із професійним святом – Днем працівника лісу!

Сьогодні як ніколи важливо розширювати лісові насадження, зберігати їх для прийдешніх поколінь, підвищувати ефективність лісового господарства, якомога раціональніше використовувати природні багатства на благо розвитку і процвітання нашої країни. Сподіваємось, що ваша важка наполеглива праця щодо збереження, невиснажливого використання та відтворення лісів України буде взірцем для всіх інших.

Висловлюючи глибоку вдячність за самовіддану, невтомну працю, бажаємо всім лісникам міцного здоров'я, родинного благополуччя та вагомих трудових досягнень.

Голова районної держадміністрації
Я.СТЕЦЬ

Голова районної ради
В.ЗАЛІЩУК

“Йду боронити БАТЬКІВЩИНУ”

Володимир БЕДРИКІВСЬКИЙ

ЛАЗЕРНА МІКРОХІРУРГІЯ ОКА

www.clinica-dr-sovva.com.ua

АС СУЧАСНА КОМПЛЕКСНА КОМП'ЮТЕРНА ДІАГНОСТИКА ЗОРУ

- ✓ ЛАЗЕРНЕ ЛІКУВАННЯ КАТАРАКТИ
- ✓ ЕКСІМЕР-ЛАЗЕРНА КОРЕКЦІЯ
- ✓ ЛАЗЕРНЕ ЛІКУВАННЯ СІТКІВКИ

ДОСТУПНІ ЦІНИ НА ЛІКУВАННЯ

19 вересня - м. Чортків - (03552) 3-98-96 098-652-23-73 запис щоденно

Вітання

Шановні колеги!

Широ вітаю усіх рятувальників, працівників цивільного захисту Чортківського району з професійним святом – Днем рятувальника! Відзначення нашого професійного свята є державним визнанням неоціненного внеску людей цих мужніх професій – людей сильних духом, котрі з честю забезпечують надійний захист національного багатства, життя людей від вогню та стихії. Цілодобово підтримують постійну бойову готовність до боротьби з незваним лихом і завжди готові якнайшвидше допомогти тим, хто найбільше потребує невідкладної допомоги.

Дозвольте цього святкового дня побажати усім вам міцного здоров'я, всіляких гараздів та побільше життєвих благ і якомога менше тривожних викликів. Нехай мир і злагода панують у ваших домівках, а Господь Бог оберігає вас від усіх негараздів.

З повагою – начальник служби цивільного захисту у Чортківському районі **Володимир ЗАКАЛОВ**

ГРАФІК

прийому громадян депутатами Чортківської районної ради, обраними від Партії регіонів, в громадській приймальній районної організації ПР

ПІБ депутата	День прийому	Час прийому
СТЕЦЬ Ярослав Петрович	кожного понеділка	з 13-ї до 14-ї год.
БЕЙКО Борислав Миколайович	кожного вівторка	з 13-ї до 14-ї год.
ФІЛЯК Ростислав Юрійович	кожної середи	з 13-ї до 14-ї год.
СТЕФАНЯК Петро Олексійович	кожного четверга	з 13-ї до 14-ї год.
БОЙЧУК Володимир Михайлович	кожної п'ятниці	з 13-ї до 14-ї год.

Вибори-2012

Постановами Центральної виборчої комісії за № 794 від 6 вересня 2012 р. і № 817 від 7 вересня 2012 р. «Про внесення змін в складі окружних виборчих комісій з виборів народних депутатів України», утворених відповідно до постанови Центральної виборчої комісії від 26 серпня 2012 року за № 604 «Про утворення окружних виборчих комісій з виборів народних депутатів України 28 жовтня 2012 року», внесено зміни в склад окружної виборчої комісії одномандатного виборчого округу № 167, куди входять Борщівський, Заліщицький і Чортківський райони (центр – м. Чортків). А саме:

припинено достроково повноваження члена комісії Мельниченка Андрія Васильовича, 1980 р. н. – від Партії Наталії Королевської «Україна – Вперед!» (у зв'язку із внесенням подання про заміну члена виборчої комісії суб'єктом, за поданням якого кандидатуру такого члена було включено до складу виборчої комісії) і включено до складу комісії **ГОЛИКА Миколу Івановича**, 1962 р. н. – від Партії Наталії Королевської «Україна – Вперед!»;

припинено достроково повноваження члена комісії Гонтар Олени Олексіївни, 1984 р. н. – від Політичної партії «Молодь до ВЛАДИ» (у зв'язку із внесенням подання про заміну члена виборчої комісії суб'єктом, за поданням якого кандидатуру такого члена було включено до складу виборчої комісії) і включено до складу комісії **ПУКАЛО Наталію Миколаївну**, 1949 р. н. – від Політичної партії «Молодь до ВЛАДИ».

Окружна виборча комісія Територіального виборчого округу № 167 повідомляє про те, що змінився номер телефону комісії. **Новий номер телефону – 2-02-32.**

Голова ОВК ТВО № 167 **С.МІРКУШИНА**

Газета Чортківського району

індекс 61366

“Голос народу” – тижнева газета, виходить з 1939 року; реєстраційне свідоцтво ТР № 355 від 31.05.2004 р.; день виходу – п'ятниця, наклад – 2700 примірників. Адреса редакції: м. Чортків, вул. Зелена, 3. Ел. пошта: golnar@ukr.net. Електронна версія “Голосу народу” на веб-сайті районної ради: www.chortkivr.gte.ua, а також: pressua.com. Тел. кореспондентів – 2-15-42, 2-36-85; бухгалтера – 2-16-06. Редактор Любомир ГАБРУСЬКИЙ, тел. (03552) 2-12-43.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Номер набрано і зверстано у комп'ютерному комплексі редакції газети. Віддруковано в друкарні ТзОВ “Буковинський видавничий дім”, м. Чернівці, вул. Прутська, 29.

Відповідальна за випуск Оксана СВИСТУН

Політична реклама

Юрій ЧИЖМАРЬ: Молочна компанія «Галичина» повинна погасити свою заборгованість прёоттягом вересня

Зустрівшись із керівництвом компанії, ми досягнули згоди про виплату заборгованості за молоко протягом вересня.

За роки незалежності непродумана політика розпаювання і господарювання на селі призвела до збагачення одних і зuboжіння мільйонів селян. Тернопілля не є виключенням. Знищено колись потужні тваринницькі ферми, переробні цехи. Безробіття і масове заробітчанство стали синонімом українського села. У цих умовах утримання в приватному господарстві молочної худоби і продаж молока для багатьох родин є чи не єдиним джерелом заробітку. Але утримання худоби через низькі ціни на молоко стає дуже не вигідним. За коментарем ми звернулися до кандидата у народні дерутати України Ю.ЧИЖМАРЯ.

– Закупівельна ціна на молоко, яка сьогодні коливається в межах 1,6-1,8 гривні, занадто низька. Погляньте – літрова пляшка мінеральної води в магазині коштує 7-8 гривень. На цьому фоні ціна на молоко видається принизливою. Сьогодні уряд планує підвищити мінімальні закупівельні ціни до 2,2 гривні, але поки далі балачок і передвиборних обіцянок справа не

збагатитися за рахунок довірливих селян, багато. На жаль, влада не приділяє цьому жодної хвилини свого часу і уваги. В області є безліч випадків, коли з селянами розраховуються із затримкою 2-4 місяці, а є випадки, коли аферисти, зібравши у селян молоко, взагалі “забувають” розрахуватися. На мою думку, влада повинна контролювати усі молокозбираль-

Сьогодні подяку Юрію Чижмарю за допомогу у виплаті коштів за прийом молока висловлюють приймальник молока – Надія Бартків; здавальники молока – Дарія Гедеон, Оксана Гордій, Роман Гордій, Галина Стельмащук, Володимир Безпалько, Богдан Вівчарик та інші мешканці с. Шульганівка Чортківського району.

До них приєднуються сільські голови та громади сіл Білобожниця, Джури та Стара Ягільниця Чортківського району.

йде. Свого часу, коли я працював головою облдержадміністрації, ми часто збирали наради із закупівельниками і нам вдалося утримувати ціни на рівні 2 гривень за літр молока, а в деяких районах ціни доходили до 2,2 гривні. І для цього нам не треба було окремої постанови Уряду, усе вирішувалося на місці. Якщо врахувати, що ціни на товари і послуги з 2009 року значно зросли, то дивно, чому так сильно впали ціни на молоко, а місцева влада нічого не діє. Сьогодні, враховуючи інфляцію і ріст цін на продукти харчування, ціна на молоко не може бути нижчою 2,5 гривні за літр.

Занижені ціни на молоко не єдиною проблемою. Важливим є доброчесність при розрахунках з селянами. Аферистів, які мріють

ні пункти: які ціни і умови розрахунків виставляють ці заготівники, чи мають вони договори із молочними компаніями чи діють без договорів, що унеможливує в майбутньому звернення до суду. Влада повинна вивчати фінансовий стан молочних компаній, які займаються заготівлею молока в нашій області, аби упередити можливість тривалої заборгованості перед селянами. Необхідно контролювати стан розрахунків і в разі виникнення тривалої заборгованості живити дії до недобросовісних підприємців, в тому числі за допомогою органів прокуратури. На днях до мене звернулися жителі багатьох сіл Чортківського, Заліщицького і Борщівського районів щодо заборгованості молочної компанії “Галичина” за здане мо-

локо. Зустрівшись із керівництвом молочної компанії в Радехові, ми досягнули згоди про виплату заборгованості протягом вересня. Вражає, що тримісячна заборгованість не викликала занепокоєння у місцевій владі.

Третьою проблемою є постійне зменшення площ пасовищ. Земля завжди була засобом збагачення для недобросовісних представників влади. Як селянин може утримувати худобу і збільшувати її поголів'я, якщо традиційні місця випасання худоби віддають в користування аграрним підприємствам? З одного боку влада діє по закону, бо рілля повинна використовуватися за призначенням. Але треба думати не тільки про статистику врожайності та інтереси агропромисловців. Треба подумати і про селянина, який залишився без роботи і його родина живе виключно за рахунок здачі молока. Поки ми не забезпечимо на селі достатню кількість робочих місць, ми не маємо морального права забирати від селянина його єдиний заробіток. Якщо влада хоче віддати землі пасовищ для збільшення посівних площ, нехай спочатку заставить зацікавленого аграрія побудувати ферму, працевлаштувати там селян і дати їм достойну зарплату.

Ольга ДОБРОДУМ

Вибори-2012

ПОСТАНОВА про внесення уточнень до Постанови окружної виборчої комісії одномандатного виборчого округу № 167 від 4 вересня 2012 року «Про утворення спеціальної виборчої дільниці на тимчасовій основі в установі Чортківського слідчого ізолятора УДПтС України в Тернопільській області»

Розглянувши подання Чортківської районної державної адміністрації щодо утворення спеціальної вибор-

чої дільниці на тимчасовій основі в установі Чортківського слідчого ізолятора УДПтС України в Тернопільській області відповідно до частини першої сьомої статті 21, частини другої статті 23, пункту 19 частини другої статті 31, частини третьої п'ятої статті 35 Закону України «Про вибори народних депутатів України», окружна виборча комісія одномандатного виборчого округу № 167

постановляє:

1. Утворити спеціальну виборчу дільницю на тимчасовій основі згідно з додатком.

2. Цю постанову оприлюднити в місцевих засобах масової інформації, а також розмістити на стенді офіційних матеріалів окружної комісії.

3. Копію цієї постанови невідкладно відіслати Центральної виборчій комісії для оприлюднення на її офіційному сайті.

11 вересня 2012 р. № 006

Голова ОВК ОВО № 167 **С.МІРКУШИНА**
Секретар засідання ОВК ОВО **М.АТАМАНЧУК**

Додаток до постанови окружної виборчої комісії з виборів народних депутатів України одномандатного виборчого округу № 167 від 11 вересня 2012 року

Спеціальна виборча дільниця на тимчасовій основі, Тернопільська область, м. Чортків

№ виборчої дільниці	Назва закладу чи установи	Адреса (місцезнаходження) закладу чи установи	Адреса дільничної виборчої комісії	Адреса приміщення для голосування	Орієнтовна кількість виборців на момент утворення виборчої дільниці
000001	Чортківський слідчий ізолятор управління Державної пенітенціарної служби України в Тернопільській області	48500 Тернопільська обл. м. Чортків вул. Лесі Українки, 3	48500 Тернопільська обл. м. Чортків вул. Лесі Українки, 3 каб. 4	48500 Тернопільська обл. м. Чортків вул. Лесі Українки, 3 актовий зал установи	380

Секретар засідання ОВК ОВО

М.АТАМАНЧУК

Політична реклама

Не будь байдужим! Борись за Україну!

У неділю, 9 вересня, голова політради об'єднаної опозиції ВО «Батьківщина» Арсеній Яценюк та голова ВО «Свобода» Олег Тягнибок на Театральному майдані Тернополя представили єдиного кандидата від об'єднаної опозиції ВО «Батьківщина», погодженого на всеукраїнському та обласному рівнях з ВО «Свобода», по виборчому округу № 167 – Івана Михайловича СТОЙКА.

Виборців 167-го виборчого округу – Заліщицький, Борщівський, Чортківський райони – Арсеній Яценюк та Олег Тягнибок закликали віддати свої голоси за єдиного кандидата від об'єднаної опозиції ВО «Батьківщина» Івана Стойка, наголошуючи, що інші кандидати-самовисуванці – це приховані представники Партії регіонів.

Щоб розповісти про свою позицію з багатьох питань, познайомити жителів округу з програмою, з якою Іван Стойко йде до парламенту, Іван Михайлович продовжує зустрічатися з виборцями. Минулого тижня він мав низку цікавих та змістовних зустрічей у десятках сіл округу.

– Сьогодні існування української держави та нашої державності – під реальною загрозою, – сказав він на одній із зустрічей. – Кожен з нас уже тепер повинен поставити собі запитання: якщо не я, то хто? Чимало освітян, держслужбовців, інших посадовців та керівників установ розуміють, що на виборах потрібно голосувати за опозицію. Інакше їх установи чи їх бізнес, зрештою, їхні статки вже невдовзі накриє «чорна ведмежа лапа» чужої держави. Я хочу звернутися до тих, хто нині не по своїй волі, можливо, навіть не пишучи власноруч заяви до тієї «блідо-голубої секти перевертнів та яничарів», опинився за

чимось злим бажанням у їх рядах. Не бійтеся! Ще в своєму зверненні до українців Іван Павло II Папа Римський сказав найважливіше для кожного християнина слова про те, що потрібно разом дбати перш за все про чистоту своєї душі та поступати так, як велить нам совість – за Божими законами. Бо людські закони, на жаль, для «банди, яка сьогодні при владі» не писані. Отже, подивіться в очі своїм дітям та внукам, згадайте славу героїчну історію минулих поколінь українських патріотів, помоліться, а тоді ідіть голосувати.

За словами Івана Стойка, поступово, від зустрічі до зустрічі, Заліщицький, Борщівський та Чортківський райони стають для нього рідними. Знайомі села, знайомі люди, знайомі дороги... У 2002 р. його обрали жителі Тернополя по мажоритарному Бучацькому округу. Там здійснював прийом громадян і зустрічі з виборцями щомісяця протягом усього періоду свого депутатства.

– Сьогодні багато людей запитують мене, чому саме по виборчому округу № 167 балотуюся в народні депутати? Відповідь одна: таке командне рішення стосовно моєї кандидатури прийняв з'їзд об'єднаної опозиції ВО «Батьківщина», – пояснює Іван Стойко. – Його підтримало ВО «Свобода» на всеукраїнському та обласних рів-

нях. Дякую їм за довіру. Працюємо твердо на перемогу. Віримо в підтримку українців. Програти не маємо права! «Азарови, табачники та інші антиукраїнські посіпаки» понесуть покарання відповідно до українських законів, які запрацюють для людей, а не для «вибраних». Вони сьогодні мріють знищити Україну, пересадити політичну еліту нації у тюрми. Та ми їх зупинимо. Ми виграємо разом цей важкий бій. Ми відправимо шляхом імпічменту Януковича та його прибічників у відставку. Бо ми господарі на цій українській землі.

Іван Стойко підкреслив, що його, як і кожного з виборців, турбують питання бідності, безробіття, корупції, медицини та освіти, тих мізерних пенсій та зарплат, невиплат соціальних допомог, катастрофічного стану доріг, особливо в сільській місцевості, та багато інших українських проблем. Він переконаний, що наші батьки, дружини та чоловіки, діти та онуки повинні мати гарантоване державою робоче місце, а не поневірятися по заробітках за кордоном.

– Ми разом з вами це зупинимо, цю чужинську навалу в нашій державі, якщо віддамо свої голоси за ВО «Батьківщина» або ВО «Свобода» та єдиних узгоджених кандидатів по мажоритарних округах від названих опозиційних патріотичних сил. Лише сформувавши демократичну більшість у новому парламенті, ми відмінімо всі антиукраїнські закони, приймемо нові, які працюватимуть для кожного з нас, – переконаний Іван Стойко.

Іван Михайлович, спираючись на побажання виборців на зустрічах, активно відстоює їх інтереси в парламенті. У вівторок та четвер минулого тижня відбулися пленарні засідання Верховної Ради України, під час яких він, як діючий депутат, вніс на розгляд парламенту ряд депутатських звернень та запитів відповідно до заяв виборців. Зокрема, запит до Кабінету Міністрів України щодо виділення коштів для потреб чорнобильців I-IV категорій, інвалідів-чорнобильців I-II-III груп міста Заліщики. З цього питання він планує також виступити з трибуни Верховної Ради наступного пленарного тижня. Такі ж питання турбують і спільноту чорнобильців Чортківського району, які також не залишаться поза увагою депутата. Загалом за останній місяць ним надіслано, відповідно до звернень громадян, депутатські звернення у 203 державні інстанції.

Ольга БОВАРОВСЬКА

Пригорща новин

Малочорнокінецька візитівка

Якраз до своїх уродин (а у Малих Чорнокінцях їх святкували 26 серпня) село прикрасилося ошатною автобусною зупинкою. За словами сільського голови Ольги Яницької, до того спонукала ось така виникла

проблема. Курсував до села автобус сполученням Мали Чорнокінці-Тернопіль, а у травні ц. р. його було відмінено через відсутність відповідно обладнаної зупинки. І тоді за це діло взявся депутат районної ради Михайло Чорний. Його зусилля увінчалися успіхом, а до робіт доклали сил мешканці села. Війт додає, що необхідно ще встановити потрібний дорожній знак – і тоді автобус знову курсуватиме звичним маршрутом.

«Ура!» – запрацювали ліфти

Маємо у Чорткові п'ять «висоток»-дев'ятиповерхівок. Та вже десь до десятка літ у них (не рахуючи зданої в експлуатацію нещодавно) не функціонували ліфти. Одразу зі своїм черговим приходом до влади Чортківський міський голова Михайло Вербіцький пообіцяв виправити таке становище. Зрозуміло, що то було непросто – адже упродовж і експлуатації, й вимушеної бездіяльності ліфтового господарства зазнало руйнування. Та ось нарешті сталося: буквально тиждень тому ліфти запрацювали! На капітальні ремонтні роботи 8-ми ліфтів пішло близько 100 тис. грн., деталізує бухгалтер КП «Чортків Дім» Уляна Дмитровська. А передував їх встановленню поквартирний обхід мешканців усіх «висоток» та дана ними згода оплачувати таку послугу. Внаслідок детального підрахунку – кратного від поділу площі під'їзду на число квартир – одержано суму 37,49 грн. з однієї квартири.

Змалку – на духовну стежу

Село Базар в усі часи многотрудної історії українства відзначалося помітним патріотизмом та духовністю. І тепер однією з його «родзинок» є те, що у церкві біля священика прислужують не один-двоє, а 16 (!) хлопців. Зрозуміло, що зумовлено це насамперед вихованням у родині, бажанням на те батьків. Та згодом ті хлопці стають на духовну стежу. Один з них, нині священик Андрій Євчук править у Римі і його батьки та сусіди слухають по радіо ті Служби Божі. Вчать на священиків Іван Федорик, брати Дмитро та Микола Ваврики. Іван Євчук дякує на парафії поблизу Тернополя, Василь Микуляк – у с. Полівці. Михайло Гришук пішов по дідових та батькових слідах – він син теперішнього базарського дяка і вчитель у Чортківській дяківсько-катехитичній академії ім. свм. Григорія Хомишина. Там же навчається ще один базарівчанин – Іван Босяк.

Має й Чортків «лавку щастя»

Подібними атрибутами славляться здебільшого міста-символи, помітні наявністю пам'ятних споруд чи предметів, на котрих одразу углядиш місце, витерте мало не до дір доторками перстів численних палом-

ників «за щастям». Така ж бронзова куля здійснення бажань ясніє по центру сидіння нашої лавки «Щастя, Багатства та Довголіття», котру тиждень тому встановлено у найзатишнішому й водночас найчільнішому місці центрального майдану як дарунок рідному місту від одного з кандидатів у народні депутати України. Лавка суто чортківська: адже за спинку слугують викувані з металу обриси наших святих: міської ратуші, дзвіниці церкви Святої Покрови, костелу ім. св. Станіслава, собору Верховних Апостолів Петра й Павла. А ще збоку – герб Чорткова. Лавка доволі містка, отож, щастя вистачить на всіх!

Ведуча рубрики Анна БЛАЖЕНКО
Фото Оresta ЛИЖЕЧКИ

Політична реклама

Іван СТОЙКО: «Дай Боже, щоб цвіт українських вишиванок ряснів в Україні навіки-віків»

9 вересня ц. р. народний депутат України Іван Михайлович Стойко мав приємну нагоду святкувати разом з представництвом всієї України та гостями з-за кордону в славному місті Борщеві. Саме тут відбувся фестиваль «В Борщівському краї цвітуть вишиванки», присвячений борщівській сорочці, яка є унікальною по своїй техніці вишивання, впізнається та шанується у всьому світі.

Івана Михайловича на святі в Борщеві зачудував оригінальний витвір – лялька-мотанка «Берегиня» висотою 13,8 метра.

– Дивись на це диво, милується й віриш, що в ній – душа України. Справжня, велична, квітуча, чиста та нескорена, – ділився враженнями Іван Стойко. – Дай Боже, щоб цвіт українських вишиванок ряснів в Україні навіки-віків. Щоб ніякі заїди не посягали на найсвятіше для нас – українську мову, українську пісню, українську вишиванку та українську гідність!

Покуштувавши на святі декілька видів борщу, який приготували господині з різних куточків Борщівщини, Іван Михайлович так і не зміг визначитись, котрий з них смачніший. Усі страви, як сказав, вартують найвищих відзнак.

Лариса ІГНАТІВ

Істини

Духовна обнова у Білобожниці

Промені післяполудневого сонця другої днини вересня лагідно ковзали по Ісусових раменах, скочуючи додолу сріблясті краплини йорданиці, що струменіла з правиці Івана Хрестителя. Обіч білобожницького храму Преображення Господнього застиг у камені спинений біблійний сюжет. Та ні, здається, не застиг: адже вода все струменить і струменить, а постаті – немов живі...

То – лиш фрагмент каплички Хрещення Господнього у Білобожниці, посвята котрої збирала позаминулої неділі численню вірян. Та не вчувалося у тій духовній події якоїсь помпезності, напроці – затаєна радість родинного єднання, приязної втіхи обноваю у своїй господі, де все довкруг так мило й любо облаштовано. Побіля храму вже створено на правду духовну композицію: тут і ошатна капличка Матінки Божої, і фігура Архистратига Михайла, і пам'ятні Хрести, і комплекс Хресної дороги...

– Поставити таку капличку – то була ініціатива цілої громади, – неквапно пояснює голова церкви Василь Гладун. І розповідає, як він протягом тривалого часу збирав образки саме цього сюжету. Відтак віднайшов скульптора – ним став Олег Котик із Тереволі. Разом дивилися образ «Хрещення Господнє» у храмі, який і заслужував основою до створення скульптури. А вже проект каплички та й самі роботи взяв на себе митець із сусідніх Ридодубів Роман Пендак – він і будівничий, і художник. Не раз той проект змінювався, удосконалювався у плінні робіт. Врешті-решт, за словами п. Василя, було досягнуто оптимального вирішення. Створено замкнутий цикл кругообігу води. Доступ до неї уможливають аж чотири крани. А які ошатні колони увінчують фронтон каплички! Не поступається їм і стеля-накриття. А купол споруди вкри-

тий золоченою бляхою – булатом.

– Задум виник ще рік назад, – провадить далі голова церкви. – Домовленість про початок робіт була на післявеликодній період, та фактично заливали фундамент на-

раження Господнього, щоб посвятити на Спаса. Та ми не встигали і вирішили не підходити до такої важливої справи поспіхом, а зробити все ґрунтовно.

Такі сталось. Здається, довкруг продумано кожну деталь, до найменших дрібниць: і секції тротуарної плиточки, і клумби з любовно висадженими розкішними восени квітами, і маленькі садибні світильники... Чин освячення здійснювали шестеро душпастирів – настоятель храму о. Михайло Кравчук, священики із сусідніх парафій оо. Богдан Єдинак та Любомир Фінковський, отець-декан Михаїл Левкович та духівники білобожницьких храмів інших конфесій – УГКЦ о. Андрій Мельник та РКЦ о. Мар'ян Попеляр. Помітною прикметою стала з'ява білосніжного голуба, котрий тихенько примостився собі під стелею – у відповідності до біблійного сюжету. В часі освячення вшановано меценатів, котрі фінансово доклалися до такого Богові милого діла найвідчутніше, – одного з кандидатів у народні депутати України та директора звиняцького ПАП «Дзвін» Василя Градового.

– Звичайно, без внеску наших меценатів цю обнову ми б не закінчили, – мовить п. Василь Гладун. – Бо їх пожертви дуже вагомні. Але у вартість каплички, а це до 100 тисяч гривень, доклалося чимало членства громади – хто скільки зміг. Туди ж пішли гроші з коляди, збірки від усіх місцевих малих підприємців.

Білобожницькі люди загалом славні своїм меценатством, небайдужістю до добрих діл. Торік побіля храму виструнчився комплекс Хресної дороги виключно на пожертви однієї із сільських родин. Як стверджує голова церкви, є намір вивершити повний цикл, поставивши наприкінці останньої зі стай капличку-ґріб Ісуса Христа. А ще у планах громади підмурувати та підвищити (десь метрів на 5-7) дзвіницю, котра поки що трохи губиться поміж пишного убранства, зокрема вкритих булатом (теж торік) п'яти золочених куполів храму.

– Торік ми поміняли на церкві і два хрести на нержавіючі, – додає п. Василь. – То спонсорував Петро Сеньків, інженер за фахом. Його заслуга – і вироблена з нержавійки емність для священня води у комплексі каплички Хрещення Господнього. Значна заслуга у наведенні благоустрою після закінчення будови членства громади – і чоловіків, і жінок, – додає насамкінець.

Воно й справді: так любовно, зі смаком і великою снагою все облаштовано. Цілком типово для ревної християнської душі й синів, і доньок України.

Анна БЛАЖЕНКО
Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

Вісті духовні

«Матір Божа, молися за нас!»

Так уповають до покровительства Богоматір'ю усього люду, що населяє їхнє село Скородинці, парафіяни місцевої Свято-Успенської церкви УПЦ КП.

Прохання свої вони висловлюють не лише щоденними молитвами, якими щиро розмовляють із святыми покровителями, а й повсякчасним оновленням місцевого

храму Божого. Цей рік християни Скородинців теж яскраво вписали у історію церкви – плідними ділами своїми: встановили на церковному подвір'ї фігуру Покрови Бо-

жої Матері та придбали барельєфні ікони Зарваницької та Почаївської Богоматері на фронтальну стіну культової споруди.

Освячення новопрдбаних скульптури та образів відбулося на свято Успіння Пресвятої Богородиці – храмовий празник скородинчан. Восьмеро священиків з

сусідніх парафій на чолі із отцем-деканом Михаїлом Левковичем, відслуживши урочисту Святу Літургію, окропили дані пожертви місцевих жителів свяченою водою.

Матір Божа, ніби пливучи на невагомій хмарині по небу, накриває Своїм омофором церкву та усіх її парафіян, їхні оселі – так зобразив даний релігійний сюжет талановитий скульптор Сергій Хорошак. Білосніжна скульптура ніби уособлює собою всю чистоту й доброту постаті Пресвятої Марії, нахилена постава якої випромінює материнську ніжність, турботу за Своїх вірних. Нічна підсвітка каменя-хмаринки, на якій стоїть фігура, та одежі ще більше підкреслює тендітність творіння майстра. Біля скульптури з обидвох боків такі ж білосніжні ангелики, що склали руки в молитві, – дарунок рідній церкві від Ганни Шепелявої. Ділянка навколо композиції викладена плитамі – це доклалися своєю роботою, склавши таку своєрідну пожертву, місцеві майстри – родина Пендаків – серед яких веселково буяє квітник.

Так стараннями місцевого параха о. Мирона Заяця грошові жертви скородинчан перетворюються на надбання, якими гордяться й майбутні покоління жителів Скородинців, бо ж сповідуючи та пропагуючи віру Христову ми торуємо собі шлях до вічності.

Оксана СВИСТУН
Фото **Галини ЧАЙКИ**

Етно-фест

Знову зацвіли вишиванки у Борщеві

Вже вшосте у сусідньому з нами районі минулої неділі відбувся фестиваль «В Борщівському краї цвітуть вишиванки», присвячений борщівській сорочці – уні-

кальній за технікою вишивки (домінування чорного кольору), завдяки якій сорочки з цього регіону впізнають у всьому світі. Помітно, що рік у рік цей фестиваль тільки

набирає обертів. Це видно як з організації свята, так і географії його учасників та гостей, що приїхали з різних куточків України, ближнього і далекого зарубіжжя.

Викликає він широку зацікавленість і у пишучої та знімаючої братії. Приміром, на фестиваль прибула навіть телевізійна група з Москви (телеканал «Моя планета»).

На цьогорічних «Вишиванках...» було поставлено ряд рекордів, а саме – виготовлено ляльку-мотанку «Берегиня» висотою 13,8 метра. Також зафіксовано створення рекордної вишиваної жіночої сорочки розміром 10,8 на 13,4 м та крайку (жіночий пояс) шириною 46 см і довжиною 12,6 м. Ініціатори створення такої диво-ляльки повідомляють, що незабаром цей рекордний витвір матимуть нагоду побачити у Києві і навіть у далекій Канаді.

Паралельно на головній площі Борщеві відбувся фестиваль «Борщ, їв-2012». Тут кожна сільська громада (45 сільрад) оригінально представила традиційні страви, які з давніх-давен готують місцеві господині. Але коронною стравою, звичайно ж, був борщ. Крім того, у двох великих казанах варили борщ представники влади (у тому числі і особисто голова облдержадміністрації В.Хоптян) і приїжджі артисти.

Участь у фестивалі взяли і представники Чортківщини – фольклорний ансамбль с. Товстенке і народні умільці... Не кажучи вже, що на кожному кроці зустрічали наших краян (у тому числі голів райдержадміністрації і райради Я.Стеця та В.Заліщука), котрі охоче фотографувалися, приміряли розмаїті вишиванки, куштували смачний борщ і тертюхи з саламою тощо. Мабуть, скутили чортківчани за подібними діями.

Любомир ГАБРУСЬКИЙ
Фото Оresta ЛИЖЕЧКИ

Наше

А ми тую стрілецьку славу збережемо...

Славна позначка нашої доленосної дати – 21-ї річниці Незалежності України – поєднала для базарівчан в собі три відзнаки: наш національний Великдень, посвяту пам'ятника Січовим Стрільцям та День села – адже Базару виповнилося 380 років.

Сімдесят шість літ тому, 1936 року, у с. Базар на сільському цвинтарі було поставлено пам'ятник борцям за волю України, полеглим протягом 1917-1921 рр. То були Українські Січові Стрільці – 31 вояк не повернувся з поля бою додому, до рідного села, отчої домівки. На Зелени

1944-му, коли фронт відкотився далеко на захід, його було заміновано тодішньою владою і підірвано. Одного дня в селі пролунав страшний вибух. Великий страх і сум огорнули село. Люди зрозуміли, яка прийшла страшна сила, що руйнує наші святині, наші пам'ятники, нашу культуру.

хангела Михаїла – витесану з каменю – було виготовлено за кошти жителя с. Базар Михайла Мотуза у Тернополі. А спонсорську допомогу при перевезенні пам'ятника до місця встановлення надав директор ПАП «Січ» Микола Андрусик. Він також виділив кошти й на проведення Дня села.

Біля пам'ятника застигла в шанобі почесна варта – хлопці в одностроях Українських Січових Стрільців. Парох села о. Ігор Ракочий відправив молебень. Пара-

й вічним сном сплять сповиті
Всі герої, всі борці.
Їх розбудить пісня слави
В дні великої доби.
Знову встануть горді лави
До святої боротьби.

Базарський сільський голова Ярослав Гузік у слові до громади нагадав історію створення пам'ятника, а відтак його поруйнування – адже це стало справжньою болячкою на тілі нашого літопису. Яснілі вибиті у камені слова-нагадування майбутнім поколінням: «Встановлено 1936 р. Зруйновано 1944 р. Відновлено 2012 р.». Помітним стало те, що перераховувалися імена тих односельчан, хто не повернувся з поля бою чи повернувся пораненим, хто помер передчасно від ран. Для багатьох наших земляків така інформація стала ексклюзивною, бо прозвучала уперше: вона збиралася, що називається, по крупинці і видобувалася з різних джерел. Було наголошено, що Архангел Михаїл повернувся до нас, щоб захищати край від різних бід та застерегти від подібних руйнувань, які сталися 1944 року.

Із цвинтаря процесія рушила до символічної могили Січовим Стрільцям у центрі села, де було відправлено панахиду, прозвучав Гімн України, знову мали слово і о. Ігор, і сільський голова – закликали ще раз пом'янути тих, хто віддав життя за волю України.

А відтак у сільському будинку культури розпочалася святкова концертна програма. Рідному селі у День його народження, до того ж напівкруглого, 380-літнього ювілею, складала шану, даруючи прочитані, зіспівані сувеніри, багато аматорів сцени. Чоловічий церковний хор виконував повстанські пісні, виступали й учні нашої школи – концерт тривав понад дві години.

У рамках Дня села відбувся і футбольний матч: базарська «Галичина» приймала палашівську «Зорю». Гра завершилася з рахунком 3:1 на користь господарів. Торік базарські футболісти виборили першість у своїй зоні і цього року упевнено лідирують з розривом у 9 очок.

Юрій ГУЗІК,
депутат районної ради

Фото Лідії ГУЗІК

свята 1936 року ще наші діди освятили той пам'ятник. То була величава постать Архангела Михаїла з вогненным мечем у руці – покровителя січового стрілецтва. Та оказія зібрала тоді не одну сотню людей – усі прийшли у рідних, зігріваючих серце вишиванках. Здалеку, кажуть, пам'ятник на тлі вишиванок наче потопав у морі квітів. Тільки легенький вітерець розвівав фани церковної процесії. Після посвяти люди ще довго не розходилися і святковий, піднесений настрій панував до темної ночі.

Пам'ятник вистояв до 1944 року. А у

На початку цвинтаря, неподалік від входу, так і стояв старий та почорнілий, обезглавлений пам'ятник і майже ніхто не цікавився історією його створення. Аж нинішнього, 2012 року все звершилося: громадою базарівчан пам'ятник відновлено й урочисто освячено якраз вікопомного 24 серпня. Після святочної Служби Божої у церкві процесійно всі вирушили до пам'ятника на цвинтарі. Так само, як і у 1936 році, було урочисто та багатолюдно. Так само панував святковий настрій до темної ночі.

Варто зазначити, що скульптуру Ар-

фіяни, особливо люди старші, притишено і з інтонацією співали давню, знану ще в часи встановлення пам'ятника жалобну пісню:

На цвинтарі ніч темніє,
Сплять в могилах вічним сном.
Тихо-тихо вітер віє
І співає свій псалом.
Над гробами ангел смерті
Лічить схилені хрести.
Годі, годі сльози втерти
Серед смутку й самоти.
Сплять в могилах, терням вкриті,
Мов на материній руці,

